

KÖSZÖNTŐ

Nagy örömmre szolgál, hogy ismét köszönhetem Vácott a VI. Nemzetközi Gregorián Fesztivál szolgálatot teljesítő szkoláit. Mint püspök és lelkipásztor, de mint zenekedvelő is, a Fesztivált sokkal inkább tekintem ima-találkozónak, mint énekbemutatónak.

A gregorián ének dallamai az Isten és az ember közötti párbeszéd szépségét jelenítik meg számunkra. A dallamok egyaránt képviselik a kinyilatkoztató Isten emberhez hajló irgalmas szeretetét és az ember vágyát a mennyei boldogság és szépség után.

A gregorián ének, ahogyan az egész liturgiánk is, missziós és tanítói motivációt hordoz magában. Azok a szerzetesek, akik naponta összejöttek zsolozsmára és szentmisére, majd ezekből békét és erőt merítve csodálatos kertté – Paradicsom-kertté – művelték Európát, munkájukban magukkal vitték a gregorián éneken imádkozott zsoltárok lelkeségét. Hiszem, hogy korunkban, amelyet Ferenc pápa szavaival élve az egyéni központú szomorúság, a kényelmes és kapzsi szív, a felszínes élvezetek beteges keresése, és az elszigetelt lelkiismeret jellemez, ott a gregorián ének imája továbbra is paradicsomi békét alkotó lelkeség marad.

Bízom abban, hogy a gregorián ének képes megteremteni a közösségi örömet és felébreszteni az egymás iránti figyelmet, és a kitartással végzett gregorián szolgálat erősíti a lelket és képessé tesz egymás terhének hordozására.

Remélem, hogy III. Honoriusz pápa a magyar főpapokhoz írott levele nem csak a múlt dokumentuma lesz, hanem a jövőt is előrejelzi: *„A Bölcsesség, aki a Magasságbeli szájából származik, és akinek öröm az emberek fiaival lenni, a gyönyörűség Paradicsom-kertjét ültette el, hogy abban közöttünk lakozzék”.*

Ezt az örömet kívánom minden résztvevőnek, hogy együtt énekelhessük: *„Laetatus sum, quae dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus”.*

*Dr. Beer Miklós
váci megyés püspök*